

UCHWAŁA Nr 391 / 8160 / 18
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 16 stycznia 2018r.

w sprawie rozpatrzenia protestu

Działając na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017, poz. 2096 t. j.), art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 55 pkt 1, art. 57 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2017, poz. 1460 z późn. zm.)

Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwała, co następuje:

§ 1

W wyniku rozpatrzenia protestu wniesionego w dniu 29 listopada 2017 r. przez przedsiębiorstwo Wirtualne Biurko sp. z o. o. od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „*Wirtualne Biurko*”, nr RPPK.01.04.01-18-0442/17, złożonego w ramach naboru nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-003/17 dla Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu TIK Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020

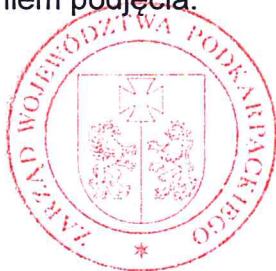
nie uwzględnia się protestu.

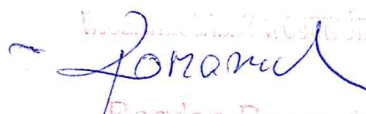
§ 2

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Bogdan Romanuk

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu wniesionego dnia 29 listopada 2017 r. przez przedsiębiorstwo Wirtualne Biurko sp. z o. o. od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „Wirtualne Biurko”, nr RPPK.01.04.01-18-0442/17, złożonego w ramach naboru nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-003/17 dla Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu TIK Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2017, poz. 1460 z późn. zm.) – dalej: ustawa wdrożeniowa, Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny jego projektu wybieranego w trybie konkursowym, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.

W rozumieniu art. 53 ust. 2 pkt 1) ustawy wdrożeniowej, negatywną oceną jest ocena w zakresie spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, w ramach której projekt nie uzyskał wymaganej liczby punktów lub nie spełnił kryteriów wyboru projektów, na skutek czego nie może być wybrany do dofinansowania albo skierowany do kolejnego etapu oceny.

Zgodnie z art. 55 tej ustawy protest jest rozpatrywany przez Instytucję Zarządzającą, którą dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej, jest Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie (dalej: Zarząd Województwa, IZ RPO WP).

Na podstawie art. 57 ustawy wdrożeniowej Zarząd Województwa rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresie:

- kryteriów wyboru projektów, z których oceną Wnioskodawca się nie zgadza,
- zarzutów o charakterze proceduralnym w zakresie przeprowadzonej oceny, jeżeli zdaniem Wnioskodawcy naruszenia takie miały miejsce.

Zgodnie z art. 14 ust. 10 ustawy wdrożeniowej kryteria wyboru projektów zatwierdzane są przez Komitet Monitorujący.

W niniejszej sprawie przez kryteria wyboru projektów, o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 54 ust. 2 pkt 4 oraz art. 57 ustawy wdrożeniowej rozumie się „Kryteria wyboru projektów dla poszczególnych osi priorytetowych, działań i poddziałań RPO

WP 2014-2020 – Zakres EFRR” przyjęte przez Komitet Monitorujący RPO WP 2014-2020 uchwałą nr 65/IX/2017 z dnia 10 marca 2017 r. w sprawie zmiany uchwały nr 19/III/2015 Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 z dnia 25 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru projektów dla osi priorytetowych I – VI Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dalej: kryteria).

Postępowanie konkursowe prowadzone jest w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego i unijnego oraz:

- „Szczegółowy Opis Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 (SZOOP)” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 296/5903/17 z dnia 18 kwietnia 2017 r. w sprawie zmiany uchwały nr 76/1709/15 Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 14 lipca 2015 r. (dalej: Uszczegółowienie, SZOOP),
- Regulamin konkursu, w tym przypadku „Regulamin konkursu o dofinansowanie projektów ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 w ramach osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie: 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: TIK” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie Nr 301/6055/17 z dnia 9 maja 2017 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu konkursu zamkniętego dla naboru wniosków o dofinansowanie projektów ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach I osi priorytetowej, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: TIK Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 – Numer RPPK.01.04.01-IZ-00-18-003/17 (dalej: Regulamin konkursu).

Kryteria wyboru projektów, o których mowa wyżej stanowią załącznik do Regulaminu konkursu oraz do Uszczegółowienia i zgodnie z § 20 ust. 1 Regulaminu konkursu ocena wniosków dokonywana jest w oparciu o nie.

Niniejsza sprawa rozstrzygana jest w następującym stanie faktycznym:

W dniu 30 czerwca 2017 r. przedsiębiorstwo Wirtualne Biurko sp. z o. o. złożyło do IZ RPO WP wniosek o dofinansowanie projektu pn. „Wirtualne Biurko”. Wniosek został zarejestrowany pod nr RPPK.01.04.01-18-0442/17, a następnie poddany ocenie formalnej.

Wniosek został oceniony negatywnie pod względem formalnym, gdyż nie spełnił kryterium formalnego dopuszczającego standardowego pn. *Kwalifikowalność zakresu finansowego projektu* w związku z niespełnieniem kryterium dopuszczającego specyficznego *Pomoc publiczna/Pomoc de minimis*. O wyniku oceny poinformowano Wnioskodawcę pismem z dnia 31 października 2017 r., znak: WP-II.432.6.442.2017.AW, doręczonym w dniu 14 listopada 2017 r.

Od oceny tej Wnioskodawca złożył w dniu 29 listopada 2017 r., z zachowaniem terminu protest, w którym podnosi, iż nie zgadza się z oceną projektu dokonaną przez IZ RPO WP. Celem zachowania przejrzystości niniejszego uzasadnienia argumenty i zarzuty wskazane w proteście opisane zostaną niżej.

Odnosząc się do postawionych w proteście zarzutów Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym na lata 2014-2020 – Zarząd Województwa Podkarpackiego, stwierdza iż:

Protest nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek został uznany za niespełniający kryterium formalnego dopuszczającego standardowego pn. *Kwalifikowalność zakresu finansowego projektu* w związku z niespełnieniem kryterium dopuszczającego specyficznego *Pomoc publiczna/Pomoc de minimis*.

Jeśli chodzi o kryterium dot. zakresu finansowego projektu, przez zgodność wniosku z tym kryterium należy rozumieć, iż zakres finansowy wniosku o dofinansowanie jest zgodny z kryteriami brzegowymi¹ dotyczącymi:

- maksymalnej i minimalnej wartości projektu,
- maksymalnej i minimalnej wartości wydatków kwalifikowalnych projektu,
- maksymalnej i minimalnej wartości dofinansowania,
- wymaganego wkładu własnego beneficjenta,
- maksymalnego % poziomu dofinansowania UE wydatków kwalifikowalnych projektu
- maksymalnego % poziomu dofinansowania całkowitego wydatków kwalifikowalnych projektu

Z kolei w ramach kryterium dotyczącego pomocy publicznej oraz pomocy de minimis ocenie podlega zgodność z danym środkiem pomocowym. Ponieważ w tym konkretnym przypadku wsparcie udzielane jest w formie pomocy de minimis, (o czym stanowi § 12 Regulaminu konkursu) na podstawie Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis² [dalej: Rozporządzenie 1407/2013] oraz na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis w ramach

¹ Jeśli dotyczy tzn. jeśli w SZOOP/ regulaminie konkursu zostały one określone.

² Dz.U.UE.L.2013.352.1 z dnia 24 grudnia 2013 r.

regionalnych programów operacyjnych na lata 2014 – 2020³, weryfikacji w ramach przedmiotowego kryterium podlega m. in.:

- czy projekt nie jest realizowany w sektorze wyłączonym ze wsparcia
- czy wartość pomocy de minimis nie przekracza dopuszczalnego limitu przypadającego na jednego przedsiębiorcę tj. 200 tys € / 100 tys € (w odniesieniu do wsparcia w sektorze drogowego transportu towarów)
- czy wnioskodawca deklaruje wprowadzenie rozdzielności rachunkowej w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w sektorze wykluczonym ze wsparcia (tak by uzyskana pomoc nie stanowiła korzyści dla sektora wykluczonego)
- czy w przypadku projektu w sektorze drogowego transportu towarów do wydatków kwalifikowanych nie zaliczają się wydatki na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów

W myśl art. 3 ust. 2 Rozporządzenia 1407/2013 „całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 200.000 EUR w okresie trzech lat podatkowych”.

Zgodnie zaś z art. 2 ust. 2 Rozporządzenia należy przyjąć, że „jedno przedsiębiorstwo” obejmuje wszystkie jednostki gospodarcze, które są ze sobą powiązane co najmniej jednym z następujących stosunków:

- a) jedna jednostka gospodarcza posiada w drugiej jednostce gospodarczej większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków;
- b) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innej jednostki gospodarczej;
- c) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wywierać dominujący wpływ na inną jednostkę gospodarczą zgodnie z umową zawartą z tą jednostką lub postanowieniami w jej akcie założycielskim lub umowie spółki;
- d) jedna jednostka gospodarcza, która jest akcjonariuszem lub wspólnikiem w innej jednostce gospodarczej lub jej członkiem, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub członkami tej jednostki, większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków tej jednostki.

Jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)-d), za pośrednictwem jednej innej jednostki gospodarczej lub kilku innych jednostek gospodarczych również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.” Powyższy przepis wprost zaimplementowano w § 10 ust. 1 Regulaminu konkursu.

³ Dz. U. z 2015 r. poz. 488

W myśl postanowień art. 3 ust. 2 Rozporządzenia 1407/2013 w § 10 ust. 1 Regulaminu konkursu wprowadzono zapis stanowiący, że *„Wartość brutto wnioskowanej pomocy de minimis łącznie z wartością innej pomocy de minimis otrzymanej przez jedno przedsiębiorstwo w okresie bieżącego roku podatkowego oraz dwóch poprzednich lat podatkowych nie może przekroczyć kwoty stanowiącej równowartość 200 000 EUR (100 000 EUR⁴ w przypadku przedsiębiorstwa prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu drogowego towarów).”*

Dodatkowo w § 10 ust. 2 Regulaminu wyartykułowano za art. 2 ust. 2 Rozporządzenia, że dla potrzeb pomocy de minimis (określenia jej limitu) przez „jedno przedsiębiorstwo” należy rozumieć wszystkie jednostki wykonujące działalność gospodarczą (jednostki gospodarcze), niezależnie od formy prawnej i sposobu finansowania, które są ze sobą powiązane co najmniej jednym ze stosunków wskazanych w art. 2 ust. 2 lit. a – d Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013.

W dalszej części § 10 ust. 2 Regulaminu określono, że jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków, o których mowa wyżej za pośrednictwem jednej innej jednostki gospodarczej lub kilku innych jednostek gospodarczych również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.

Z kolei zgodnie z § 10 ust. 3 Regulaminu konkursu *„Weryfikacja możliwej do udzielenia wnioskodawcy pomocy de minimis odbywa się dwukrotnie: po raz pierwszy podczas oceny formalnej – biorąc pod uwagę stan na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie oraz po raz drugi przed podpisaniem umowy o dofinansowanie – biorąc pod uwagę stan na dzień podpisania umowy o dofinansowanie.”*

§ 10 ust. 4 Regulaminu określa zaś, że *„Wnioskodawca nie może przekroczyć limitu pomocy de minimis wynikającej z Rozporządzenia MliR oraz Rozporządzenia nr 1407/2013 na każdym z tych dwóch etapów weryfikacji.”*

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że przyczyną uznania za niespełnione wymienionych na wstępie kryteriów było to, że Wnioskodawca naruszył zasadę określoną w art. 3 ust. 2 ww. Rozporządzenia 1407/2013 i §10 ust. 1 Regulaminu konkursu w ten sposób, że (przy uwzględnieniu powiązań z innymi podmiotami – o czym niżej) zadeklarował kwotę dofinansowania przekraczającą wynikający w ww. przepisów limit możliwej do uzyskania pomocy de minimis tj. 200 000 €.

Przechodząc do wyjaśnienia powyższego problemu należy dojść do wniosku, że działania IZ RPO WP w tej kwestii były prawidłowe a argumentacja Wnioskodawcy zawarta w proteście nie może zostać uwzględniona, co wynika z poniższego.

⁴ Równowartość pomocy w EUR ustala się wg kursu średniego walut obcych, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że w przedmiotowym naborze, oprócz wniosku nr RPPK.01.04.01-18-0442/17, którego dotyczy rozpoznawany niniejszą uchwałą protest, złożonego przez przedsiębiorstwo Wirtualne Biurko Sp. z o.o., złożono także dwa inne, tj.:

- wniosek nr RPPK.01.04.01-18-0441/17 złożony przez przedsiębiorstwo Portal Mocy Sp. z o.o.,
- wniosek nr RPPK.01.04.01-18-0444/17 złożony przez przedsiębiorstwo Portal Geodety Sp. z o.o.

Jedynymi udziałowcami ww. trzech spółek – wnioskodawców są: Pan Michał Bieńkowski oraz Pan Robert Olszak. Bezsporne w sprawie jest to, że ww. osoby prowadzą jednoosobowe działalności gospodarcze (okoliczność tą potwierdził w proteście Wnioskodawca). W myśl art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 1407/2013 i §10 ust. 2 Regulaminu konkursu, osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą jest tzw. jednostką gospodarczą (przedsiębiorstwem). Wynika z tego, że tak Pana Michała Bieńkowskiego jak i Pana Roberta Olszaka, ze względu na prowadzenie przez nich działalności gospodarczej należy uznać (każdego z osobna) za jednostkę gospodarczą w rozumieniu art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 1407/2013.

Dodatkowo przedsiębiorcy pozostający w jednej z relacji wymienionych w art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 1407/2013 za pośrednictwem innego przedsiębiorcy również są uznawani za jedno przedsiębiorstwo. W tym konkretnym przypadku jednym ze spornych aspektów sprawy jest to, czy prawidłowo zakwalifikowano ww. trzy podmioty jako jedno przedsiębiorstwo w rozumieniu ww. Rozporządzenia 1407/2013 a w dalszej kolejności czy prawidłowo wliczono do limitu pomocy de minimis pomoc o którą te wszystkie podmioty zawnioskowały, biorąc pod uwagę m.in. to, w jakim momencie następuje przyznanie pomocy de minimis zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującymi.

W zakresie uznania omawianych podmiotów za jedno przedsiębiorstwo należy potwierdzić pierwotne ustalenia IZ RPO WP w tym zakresie. W proteście Wnioskodawca zarzuca, że IZ RPO WP nie zawarła informacji jakiego rodzaju powiązanie istnieje w przypadku Wnioskodawcy, a w szczególności nie wskazano która z 4 przesłanek wskazanych w art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 1407/2013 w ocenie IZ RPO WP zaistniała w przedmiotowej sprawie. Wnioskodawca cytuje w sposób wybiórczy zapisy pkt 4 preambuły do Rozporządzenia 1407/2013, wyluszczać z ich treści przyczyny przyjęcia określonych w art. 2 ust. 2 ww. Rozporządzenia przesłanek niezbędnych do oceny powiązań pomiędzy przedsiębiorstwami. Podkreśla, że katalog przesłanek zawartych w art. 2 ust. 2 Rozporządzenia jest katalogiem zamkniętym, zatem niewłaściwym jest prowadzenie w tym zakresie wykładni rozszerzającej. Wnioskodawca podważa prawidłowość ustaleń IZ RPO WP twierdząc, że we wzajemnych relacjach omawianych podmiotów nie występuje tzw. podmiot dominujący.

W odpowiedzi na ten zarzut wyraźnie podkreślić trzeba, że Wnioskodawca sam w złożonej dokumentacji przedstawił informacje potwierdzające stanowisko IZ RPO WP w sprawie. Należy wskazać, że Instytucja Zarządzająca dokonała oceny wniosku w oparciu o zapisy § 10 ust. 1 – 4 Regulaminu, które wywodzą się bezpośrednio z treści art. 2 ust. 2 oraz art. 3 ust. 2 Rozporządzenia 1407/2013, w konfrontacji z informacjami przedstawionymi przez Wnioskodawcę w załączniku nr 9 do wniosku pn. *Formularz informacji przedstawionych przy ubieganiu się o pomoc de minimis*. W pkt 9 ww. dokumentu Wnioskodawca w odniesieniu do powiązań wymienionych w lit. a – d wskazał odpowiedź „tak”, a tym samym oświadczył, że pomiędzy nim a innymi podmiotami – w tym spółkami Portal Mocy Sp. z o.o i Portal Geodety Sp. z o.o. istnieją wskazane niżej powiązania polegające na tym, że:

- a) „jeden przedsiębiorca posiada w drugim większość praw głosu,
- b) jeden przedsiębiorca ma prawo powoływać lub odwoływać większość członków organu zarządzającego lub nadzorującego innego przedsiębiorcy,
- c) jeden przedsiębiorca ma prawo wywierać dominujący wpływ na innego przedsiębiorcę zgodnie z umową zawartą z tym przedsiębiorcą lub jego dokumentami założycielskimi,
- d) jeden przedsiębiorca, który jest akcjonariuszem lub współnikiem innego przedsiębiorcy lub jego członkiem, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami, współnikami lub członkami tego przedsiębiorcy, samodzielnie kontroluje większość praw głosu tego przedsiębiorcy.”

Jednocześnie w odniesieniu do przedsiębiorstw powiązanych Wnioskodawca wskazał, że łączna wartość pomocy de minimis udzielona względem ww. podmiotów w bieżącym roku podatkowym oraz w dwóch poprzedzających latach podatkowych wynosi 66 866,34 € oraz wskazał NIP wszystkich powiązanych z podmiotem przedsiębiorców.

Wobec powyższego mając na względzie sposób wypełniania załącznika nr 9 do wniosku w kontekście przesłanek płynących z art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 1407/2013 należy uznać, że Wnioskodawca poinformował o istnieniu przesłanek koniecznych do uznania trzech ww. przedsiębiorstw za „jedno przedsiębiorstwo”. Co istotne *Formularz*, stanowiący załącznik nr 9 do wniosku jest załącznikiem do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 października 2014 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. z 2004 r., poz. 1291), co oznacza, że jego wzór przyjęty został na mocy prawa krajowego, w oparciu o które (zgodnie z § 2 ust. 3 Regulaminu konkursu) prowadzone jest postępowanie konkursowe. Nie jest więc tak, jak twierdzi Wnioskodawca, że Instytucja Zarządzająca przy ocenie powiązań przedsiębiorstwa Wnioskodawcy z innymi spółkami zastosowała wykładnię rozszerzającą. Przedstawione przez Wnioskodawcę dane w jednoznaczny sposób wskazywały na istnienie powiązań pomiędzy przedsiębiorstwami. Podkreślenia wymaga fakt, że Instytucja Zarządzająca nie wymaga od Wnioskodawców

przedkładania treści porozumień, aktów założycielskich czy umów spółki, które potwierdzałyby wystąpienie powyższych relacji. IZ RPO WP dokonując oceny powiązań przedsiębiorstw na potrzeby pomocy de minimis opiera się na oświadczeniu Wnioskodawcy, który dysponując najszerszą wiedzą w zakresie relacji łączących go z innymi podmiotami, prezentuje dane w załączniku nr 9 do wniosku. IZ RPO WP uznała, że przedstawione w ww. dokumencie informacje są wiarygodne, tzn. istnieją obiektywne przesłanki, na podstawie których określono dominujący wpływ wywierany przez Wnioskodawcę na pozostałe podmioty wymienione w załączniku nr 9, zgodnie z oświadczeniem Wnioskodawcy w tym zakresie. W świetle powyższego IZ RPO WP nie miała podstaw do uznania przedłożonych informacji za niewiarygodne i obalenia złożonego przez Wnioskodawcę oświadczenia. Wręcz przeciwnie, zobowiązana była do przyjęcia, że to właśnie Wnioskodawca jako ten, który zna zapisy porozumień, umów oraz relacje występujące w jego przedsiębiorstwie złożył oświadczenie w przedmiocie przesłanek wynikających z art. 2 ust. 2 Rozporządzenia zgodne z prawdą. Przytoczona w proteście argumentacja dotycząca braku dominującego wpływu Wnioskodawcy na pozostałe podmioty stoi w sprzeczności z treścią przedłożonych przez Wnioskodawcę dokumentów z tego względu, że Pan Michał Bieńkowski reprezentujący trzy podmioty składające wnioski o dofinansowanie o numerach 441/17 – Portal Mocy Sp. z o.o., 442/17 Wirtualne Biurko Sp. z o.o. i 444/17 Portal Geodety Sp. z o.o., w każdym z wniosków przedłożył takie samo oświadczenie. Nie można wobec tego uznać za zasadną argumentacji z protestu dot. oczywistej omyłki.

W powyższej sytuacji również zarzut braku wskazania podstawy uznania Wnioskodawcy oraz wskazanych w ww. formularzu przedsiębiorców za jedno przedsiębiorstwo należy uznać za bezzasadny.

Ponadto, nawiązując do przytoczonych w proteście dokumentów, mając na uwadze m.in. wyjaśnienia UOKIK (DDO-52-412(2)/14/KM) z dnia 28.10.2014 r., wskazać należy, że osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą stanowi jednostkę gospodarczą. Posiadanie przez jednostkę gospodarczą udziałów w innej jednostce gospodarczej, jeżeli udziały te (niezależnie od ich wielkości) wiążą się co najmniej z jedną z sytuacji o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a – d Rozporządzenia 1407/2013 powoduje konieczność uznania obu jednostek gospodarczych za jedno przedsiębiorstwo.

Jak słusznie wskazano w załączonej do protestu odpowiedzi Ministra Gospodarki z dnia 13 kwietnia 2015 r. Komisja Europejska w obszarze udzielania pomocy de minimis zrezygnowała w wymogu weryfikacji powiązań występujących za pośrednictwem osób fizycznych lub grupy osób fizycznych działających wspólnie. W sytuacji, gdy powiązania pomiędzy spółkami zachodzą za pośrednictwem osób fizycznych / grupy osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, nie ma zastosowania definicja jednego przedsiębiorstwa z art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 1407/20-13 i każde z tych przedsiębiorstw dysponuje odrębnym limitem pomocy de

minimis. Powyższe nie ma jednak zastosowania w sytuacji Wnioskodawcy należącego do grupy podmiotów (jednostek gospodarczych). W takiej sytuacji organ udzielający pomocy zobowiązany jest przy ustalaniu dostępnego oraz wykorzystanego limitu pomocy de minimis brać pod uwagę pomoc wnioskowaną oraz uzyskaną przez każdego z przedsiębiorców należących do grupy (powiązanych).

W związku z powyższym należy przyjąć, że Wnioskodawca wraz z wykazanymi w dokumentacji aplikacyjnej podmiotami, w tym z podmiotami Portal Mocy Sp. z o.o. i Portal Geodety Sp. z o.o. stanowią tzw. jedno przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 14077/2013 i § 10 ust. 1 Regulaminu konkursu.

Wnioskodawca próbuje wykazać w proteście, że ze względu na brzmienie art. 3 ust. 4 Rozporządzenia 1407/2013, który stanowi, że *„pomoc de minimis uznaje się za przyznaną w dniu, w którym przedsiębiorstwo uzyskuje prawo otrzymania takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym, niezależnie od terminu wypłacenia pomocy de minimis temu przedsiębiorstwu”*, Wnioskodawca dopiero w momencie podpisania umowy o dofinansowanie powinien być weryfikowany, czy podpisywane dofinansowanie nie spowoduje przekroczenia prawnie ustalonych limitów. Dlatego, zdaniem Wnioskodawcy, na etapie kontroli formalnej wniosku IZ RPO WP powinna kontrolować tylko historycznie otrzymaną pomoc de minimis. Wnioskodawca stwierdza również, że z brzmienia § 10 ust. 1 Regulaminu konkursu wynika, że przekroczenie limitu pomocy de minimis analizować należy poprzez dodanie wartości brutto wnioskowanej pomocy de minimis łącznie z wartością innej pomocy de minimis otrzymanej przez jedno przedsiębiorstwo. Wskazuje, że kwota dofinansowania wykazana w przedmiotowym wniosku o dofinansowanie łącznie z kwotą wskazaną jako przyznana nie przekracza tego limitu. Tym samym, zdaniem Wnioskodawcy brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych, by limity te analizować łącznie z kwotami wnioskowanymi przez inne podmioty.

Odnosząc się do argumentacji Wnioskodawcy dotyczącej momentu przyznania pomocy i twierdzeń, jakoby decydujący w tym zakresie był dzień uzyskania prawa do otrzymania dofinansowania, przypomnieć trzeba, że zgodnie z uregulowaniem zawartym w § 10 ust. 3 w zw. z § 10 ust. 4 Regulaminu konkursu, weryfikacja możliwej do udzielenia wnioskodawcy pomocy de minimis odbywa się dwukrotnie: po raz pierwszy podczas oceny formalnej – biorąc pod uwagę stan na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie oraz po raz drugi przed podpisaniem umowy o dofinansowanie – biorąc pod uwagę stan na dzień podpisania umowy o dofinansowanie. Wnioskodawca nie może przekroczyć limitu pomocy de minimis wynikającej z Rozporządzenia MliR oraz Rozporządzenia nr 1407/2013 na każdym z tych dwóch etapów weryfikacji. IZ RPO dokonując oceny formalnej, miała więc obowiązek zweryfikować przedmiotowe zagadnienie na etapie oceny formalnej, a limit pomocy de minimis nie mógł zostać przekroczony (z uwzględnieniem wysokości wnioskowanego dofinansowania) także na etapie oceny formalnej. Ponadto zapis

§10 ust. 4 Regulaminu konkursu odnosi się tylko i wyłącznie do wartości wykorzystywanych do limitu pomocy de minimis. Z tego względu twierdzenia Wnioskodawcy nie znajdują uznania IZ RPO WP.

W nawiązaniu do drugiej części argumentacji, dotyczącej brzmienia § 10 ust. 1 Regulaminu konkursu należy wskazać, że budując zarzuty w tej kwestii Wnioskodawca zdaje się nie dostrzegać, że w przepisie tym mowa jest nie o indywidualnym podmiocie (Wnioskodawcy) a o jednym przedsiębiorstwie, za które – jak udowodniono wyżej – uznać należy w tej konkretnej sprawie 3 podmioty które złożyły wnioski o dofinansowanie w przedmiotowym naborze. Tak więc dostępny limit możliwej do przyznania pomocy de minimis należy liczyć, tak jak chce tego Wnioskodawca ale z uwzględnieniem ustalenia poczynionego co do powiązania podmiotów. Oznacza to, że uczynić to należy poprzez dodanie wartości brutto wnioskowanej pomocy de minimis tego jednego przedsiębiorstwa (tj. pomocy wnioskowanej przez traktowane łącznie jako jedno przedsiębiorstwo 3 podmioty o których mowa wcześniej) z wartością pomocy de minimis otrzymanej przez jedno przedsiębiorstwo (w tym przypadku jest to kwota 66 866,34 € wykazana w załączniku nr 9 do wniosku o dofinansowanie). Wbrew tezie postawionej w proteście limit wysokości dofinansowania, określony w § 10 ust. 1 Regulaminu konkursu nie stoi w sprzeczności z treścią art. 3 ust. 4 rozporządzenia 1407/2013. Zestawienie brzmienia obu tych regulacji prowadzi do wniosku, że zakresy przedmiotowe zawartych w nich unormowań są diametralnie różne. Przepis § 10 ust. 1 Regulaminu konkursu określa maksymalną wysokość przyznawanej w ramach konkursu pomocy, natomiast art. 3 ust. 4 rozporządzenia 1407/2013 traktuje o czasie (dniu) przyznanej pomocy, na gruncie przepisów krajowych. Nie sposób więc z porównania treści tych dwóch regulacji wywieść wniosku o sprzeczności zawartych w nim norm.

W związku z powyższym limit wysokości dofinansowania określony w § 10 ust. 1 Regulaminu konkursu należy liczyć z uwzględnieniem wykazanego powiązania, i jest on wspólny dla przedmiotowych podmiotów.

Wnioskodawca zarzuca także w proteście błąd proceduralny w postaci braku wezwania Wnioskodawcy do przedstawienia sposobu wyliczenia pomocy i ewentualnego jej zweryfikowania. Nie jest to zarzut uzasadniony. Zgodnie z § 20 ust 4 Regulaminu konkursu, w pierwszej kolejności ocenie podlega zgodność projektu z formalnymi kryteriami dopuszczającymi. W przypadku negatywnego wyniku weryfikacji pod względem co najmniej jednego z kryteriów dopuszczających projekt podlega odrzuceniu. Wnioskodawca nie będzie miał możliwości dokonywania korekty w tym zakresie. Nie wyklucza to jednak możliwości zwrócenia się do Wnioskodawcy o wyjaśnienia jeżeli w dokumentacji aplikacyjnej wystąpią nieścisłości czy wątpliwości, które nie pozwolą dokonać jednoznacznej oceny według formalnych kryteriów dopuszczających. Z kolei § 20 ust 5 Regulaminu konkursu stanowi, że: „w przypadku stwierdzenia braków, omyłek lub niejasności w dokumentacji aplikacyjnej uniemożliwiających ocenę spełniania kryteriów formalnych administracyjnych oraz w przypadku wystąpienia nieścisłości czy wątpliwości uniemożliwiających jednoznaczną ocenę spełnienia kryteriów formalnych dopuszczających, Wnioskodawca ma prawo do dokonania jednokrotnej poprawy, uzupełnień lub

wyjaśnień w zakresie wskazanym przez KOP. W tym celu członek KOP, dokonujący oceny formalnej zwraca się z pisemną prośbą o uzupełnienie braków, skorygowanie uchybień lub dokonanie wyjaśnień w terminie 7 dni kalendarzowych od daty otrzymania ww. pisma.” Analiza brzmienia powyższego przepisu prowadzi do wniosku, że poprzez użycie sformułowania „w przypadku wystąpienia nieścisłości czy wątpliwości” zastosowanie niniejszego trybu ograniczono tylko i wyłącznie do przypadków, w których na podstawie przedstawionych przez Wnioskodawcę informacji nie można było jednoznacznie ocenić danego kryterium. W sytuacji, gdy przedstawione informacje nie pozostawiały wątpliwości co do braku spełniania danego kryterium, wezwanie w tym zakresie, przy tak skonstruowanym przepisie, nie mogło mieć miejsca. Tak więc wezwanie do uzupełnienia wniosku jest uprawnieniem oceniających, nie zaś prawem Wnioskodawcy. W przedmiotowej sprawie IZ RPO WP nie miała wątpliwości co do faktu, iż wniosek nie spełnia omawianych kryteriów wobec czego zgodnie z § 20 ust 4 Regulaminu konkursu, nie było potrzeby do wezwania Wnioskodawcy do złożenia wyjaśnień w tym zakresie

Wnioskodawca nieskutecznie stara się udowodnić, że po stronie Instytucji Zarządzającej leży вина polegająca na niewłaściwej ocenie analizowanych kryteriów, podczas gdy to po stronie Wnioskodawcy leżał obowiązek prawidłowego uzupełnienia dokumentacji wniosku w oparciu o posiadaną wiedzę co do stosunków łączących ww. podmioty. Wnioskodawca w pkt F.1 wniosku oświadczył m.in., że informacje zawarte w przedłożonych jako załączniki do wniosku dokumentach są zgodne ze stanem faktycznym i prawnym.

Przyjmując powyższe ustalenia dotyczące tak momentu obliczania limitu pomocy de minimis jak i zakwalifikowania omawianych wcześniej 3 podmiotów jako jednego przedsiębiorstwa w rozumieniu Rozporządzenia 1407/2013 należy stwierdzić, że Wnioskodawca w pkt 9 załącznika nr 9 do wniosku w odniesieniu do przedsiębiorstw powiązanych wskazał, że łączna wartość pomocy de minimis udzielona względem ww. podmiotów w bieżącym roku podatkowym oraz w dwóch poprzedzających latach podatkowych wynosi 66 866,34 €.

Z kolei w dniu 30 czerwca 2017 r. Wnioskodawca dostarczył wniosek o dofinansowanie, w którym wskazał wartość dofinansowania na poziomie 400 000,00 zł (co stanowi 94 640,96 € zgodnie ze średnim kursem € NBP z dnia 30.06.2017 r.). Natomiast przedsiębiorstwa powiązane złożyły w tym samym dniu wnioski o dofinansowanie zarejestrowane pod numerami RPPK.01.04.01-18-0441/17 oraz RPPK.01.04.01-18-0444/17, w których kwota dofinansowania wynosiła w każdym przypadku po 400 000,00 zł (94 640,96 €). Zatem wartość wnioskowanej pomocy de minimis przez Wnioskodawcę i podmioty z nim powiązane w ten sposób, że stanowią jedno przedsiębiorstwo wraz z wartością pomocy uzyskanej w okresie ostatnich dwóch lat podatkowych wynosi łącznie 350 789,22 € i przekracza maksymalny możliwy limit pomocy wynikający z Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 oraz Regulaminu konkursu.

Podsumowując powyższe ustalenia wskazać trzeba, że wniosek nie spełnia opisanych wyżej kryteriów tj.:

- kryterium formalnego dopuszczającego standardowego pn. *Kwalifikowalności zakresu finansowego projektu* ze względu na to, że zakres finansowy wniosku o dofinansowanie nie jest zgodny z kryteriami brzegowymi dotyczącymi maksymalnej i minimalnej wartości dofinansowania, oraz
- kryterium formalnego dopuszczającego specyficznego pn. *Pomoc publiczna/pomoc de minimis* ze względu na to, że wartość pomocy de minimis przekracza dopuszczalny limit przypadający na jednego przedsiębiorcę, tj. 200 000 €.

W związku z tym po ponownym sprawdzeniu wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów, wniosek otrzymuje ocenę negatywną.

Tym samym IZ RPO WP nie uwzględnia protestu.

Pouczenie

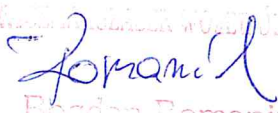
Na podstawie art. 61 ust. 1, 2, 3 ustawy wdrożeniowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku rozpatrzenia protestu, Wnioskodawca może w tym zakresie wnieść skargę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie – zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017, poz. 1369 z późn. zm.). Skarga wnoszona jest wraz z kompletną dokumentacją w sprawie, obejmującą:

- wniosek o dofinansowanie projektu;
- informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 45 ust. 4 ustawy wdrożeniowej;
- wniesiony protest;
- informację, o której mowa w art. 58 ust. 1 albo ust. 4 pkt 2, art. 59 albo art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej;
- ewentualne załączniki.

Kompletna dokumentacja jest wnoszona w oryginale lub w uwierzytelnionej kopii. Skarga podlega wpisowi stałemu.

Otrzymują:

- 1) Wirtualne Biurko sp. z o. o., ul. Jana Karola Chodkiewicza 7/346, 35-045 Rzeszów,
- 2) Pani Małgorzata Jarosińska-Jedynak – Dyrektor Departamentu Wspierania Przedsiębiorczości,
- 3) a/a.

Bogdan Romaniuk